

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce (co se nehodí, škrtněte): bakalářská

Posudek (co se nehodí, škrtněte): oponenta

Práci hodnotil(a): Mgr. Daniela Blahutková, Ph.D.

Práci předložil(a): Magdaléna Ovsíková

Název práce: Renesanční filosofie člověka a alžbětinské drama: reflexe vzájemných inspiračních vazeb

1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn):

Autorka si klade za cíl analyzovat dvě filozofická díla, Eseje M. Montaigne a Vladaře N. Machiavelliho, a následně je komparovat s vybranými hrami alžbětinských dramatiků (Maltézský žid – Marlowe, Hamlet – Shakespeare). Tato komparace má být zasazena do širšího kulturně-historického nástínu, v němž se alžbětinskí dramatici mohou jevit jako „jakýsi spojovací článek mezi myšlením učenců a filosofů a střední třídy, která představovala jejich publikum“ (s. 2). Škoda, že tuto myšlenku nacházíme jen jako zmínku v úvodu – vlastně je to určitá teze, k níž se váže výběr rozebírané a srovnávané literatury i samotné rozborů, mohly se k ní tedy explicitně vztahovat i závěry, k nimž autorka dochází. Přesto cíl práce považuji za dostatečně formulovaný a naplněný.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Výklad postupuje od obecného vymezení renezanční filozofie a alžbětinského divadla k představení a komparaci vybraných dvojic: Montaignových esejů a Shakespearova Hamleta; Machiavelliho Vladaře a Marlowova Maltézského Žida. Jednotlivé kapitoly jsou zpracovány korektně, autorka představuje řadu historických faktů a souvislostí, dobře přitom pracuje se sekundární literaturou. Samostatně vybírá pasáže z filozofických děl a dobových dramát, které porovnává, komentuje a na nichž ukazuje, že inspirovanost dramatiků svými filozofickými současníky je zřejmá. Ačkoli v úvodu práce (přepřelované) opět říká pouze, koho s kým bude komparovat, aniž by to konkrétněji odůvodňovala, z pozdějších kapitol vyplývá, že výběr srovnávaných autorů a děl odpovídá debatám v novohistorické sekundární literatuře. Zajímavý je závěr práce – škoda, že autorka vyhodnocení svých komparací nevěnovala alespoň kapitolu. Takto po sérii dosti uzavřených, oddělených kapitol (které jsou ale bohaté na fakta a podněty k vyhodnocení) přichází celistvý pohled na zpracovávané téma vlastně jen ve zkratce. Přitom je zřejmé, že autorka má co říci. Její bakalářská práce je zřetelně promyšlenější a přesvědčivější než v předchozí verzi.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Formální úprava textu je celkově pečlivá. Jazykový projev se od minulé verze práce velmi zlepšil, víceméně zmizely hovorové pasáže, gramatické i stylistické chyby (až na drobnosti jako „současné filozofické myšlení“ v posledním odstavci práce). V poznámkovém aparátu je zřejmě chyba u pozn. 45, 46, 47 – zde by mělo být odkazováno na autora doslovu, ne na Montaigne. Drobnými nedostatky jsou také rozdíly ve formální úpravě

jednotlivých kapitol (v úvodu a 1. kap. je text opticky strukturován souvisleji než od kap. 2) a to, že seznam použité literatury není nijak členěn.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Předložený text lze považovat za úspěšně dopracovanou bakalářskou práci. Autorka přitom postupovala s ohledem na předchozí posudky, zlepšila strukturu práce, argumentaci i formální náležitosti textu.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Která další díla / autoři alžbětinské doby by přicházela v úvahu pro toho, kdo by chtěl – podobně jako Vy – zkoumat vazby mezi dramatem a dobovou filozofií? Zvažovala jste při výběru autorů a děl, kterým se v práci věnujete, další možnosti?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Přes výhrady, zmíněné v posudku, lze navrhnout výborně.

Datum: 3. 9. 2015

Podpis:

